

Ett demonstrations- minne.

Söndagen den 9 juni var nykterhetsdemonstration anordnad i Arvika. Vi voro 25 st. ungdomar av logen »Morgonstjärnan» i Gunnarskog som med glada förhoppningar anträdde resan dit — tre mil lång väg för att delta i demonstrationen mot rusdryckshandlingen. Två hästar hade anskaffats för resan av bröderna Erik Janson och Frid. Skeppstedt, i övrigt begagnade vi oss av cyklar.

Vi reste kl. 8 på morgonen ifrån Gunnarskog. Rast gjordes i en vacker backsluttning efter vägen, där vi förfriskade oss av medförda saftflaskor, varefter resan fortsattes till målet, Arvika, där vi togo in på K. F. U. M:s kafé. När man ser kända kamrater från skilda bygder infinna sig för att delta i demonstrationen då kommer man i stämning. Den bestämda tiden för samlingen på torget nalkas. För första gången utvecklas logen »Morgonstjärnans» nya, vackra standar, för att delta i offentlig demonstration. Tiden är nu inne. Demonstrationståget sätter sig i rörelse efter en musikkår genom stadens gator. Vi förvåna oss, vi som kommit upp ifrån Gunnarskogs skogsbygder över att se så många personer stå och kanta stadens gator och inte sluta upp i ledet.

I skogen ovanför Arvika hålles demonstrationstalen inför stor publik och efter åhörda föredrag se vi oss om litet i staden, och som vi har vår logeskattmästare br. Erik Andersson med oss bjuder han på förfriskningar under den angenämaste stämning. Då det nu börjar bli på kvällskvisten få vi tänka på resan till vårt land igen. En resa från Arvika till Gunnarskog en vacker sommarnatt, glöms ej så fort. Vi rasta en stund på sjön »Bjälverns» vackra strand. Sjön ligger spegelblank och solens sista strålar belyser vattenytan från väster, där hon sänker sig bakom »Sälboda» vackra herrgård, som ligger inbäddad i lummig grönska. Så rulla vi vidare för att vid midnatt befinna oss åter hemma i Gunnarskog. Vi skiljas nu med de bästa intryck av resan, för att var och en bege sig till våra hem. Då jag på min vandring genom skogen mot hemmet, i den halvmörka sommarnatten, får se en stor älgoxe majestätiskt vandra fram mellan träden måste jag tänka: Värmland, vad du är sago-
likt, vad du är vackert!

L—g.

Ab. Lidberg
Skrivet i Arvika 1918.